

TRUNG THÀNH VỚI CHỨC VỤ GIÁM MỤC

Ngày 30-8-257, Đức Cha Cypriano, Giám Mục thành Carthage, Bắc Phi, bị điệu ra trước tòa án của quan Paternus, quyền lãnh sự đế quốc La-Mã. Quan nói với Đức Cha:

- Tôi vừa nhận lệnh hoàng đế cho biết: tất cả ai không theo tôn giáo La-Mã đều phải tham dự buổi lễ dâng hương tế hoàng đế. Vậy thì sau lần phỏng vấn sơ khởi về lý lịch của ông, giờ đây ông trả lời thế nào với tôi về sắc lệnh hoàng đế?

Đức Cha Cypriano nói:

- Tôi là tín hữu Kitô và là Giám Mục. Tôi không biết thần thánh nào khác, ngoài THIÊN CHÚA Duy Nhất và Chân Thật, Đấng dựng nên trời đất, biển cả, sông ngòi cùng muôn vật. Chính Ngài là Đấng mà chúng tôi, các tín hữu

Kitô, phụng thờ tôn kính. Chính với Ngài, chúng tôi ngày đêm liên lĩ cầu cho chúng tôi, cho tất cả mọi người, và cho cả phần rỗi của các quan và hoàng đế nữa.

Quan hỏi:

- Ông có kiên trì trong quyết định không?

Đức Cha trả lời:

- Một quyết định tốt đẹp như thế, được chính THIÊN CHÚA chấp thuận thì không thể thay đổi.

Quan hỏi:

- Ông có tuân lệnh hoàng đế đi đày ở Curubis không?

Đức Cha đáp:

- Tôi sẽ đi.

Quan lại nói:

- Tuy nhiên, ngoài vấn đề liên hệ đến các Giám Mục, hoàng đế còn nhắc đến các Linh Mục. Ông có thể cho tôi biết danh tánh các Linh Mục đang trú ngụ tại thành Carthage này không?

Đức Cha Cypriano trả lời:

- Theo luật La-Mã của quý ông, không được làm tên cáo-giác, chó săn. Luật thật đúng và hữu ích. Do đó, tôi không thể tố giác các Linh Mục và làm cho họ bị kết án được. Nếu quan muốn, cứ tìm họ trong các thành phố của họ.

Quan đáp:

- Tôi sẽ ra lệnh tìm bắt họ ngay ngày hôm nay!

Đức Cha Cypriano nói:

- Luật chúng tôi ngăn cấm tự nộp mình trước tòa án. Ngay cả khi biết rõ quan sẽ nổi giận và trừng phạt, các Linh Mục cũng không thể tự trình diện. Chính quan phải tìm kiếm họ.

Quan nói:

- Tôi sẽ tìm ra họ. Họ cũng bị cấm không được tổ chức các buổi họp phụng tự và đi vào các nghĩa trang. Nếu ai không tuân các lệnh trên sẽ bị chém đầu.

Đức Cha đáp:

- Quan cứ thi hành lệnh quan đã nhận.

Quan lãnh sự Paternus ký giấy phát lưu Đức Giám Mục Cypriano. Ngài ở xứ đày trong vòng một năm. Rồi Paternus qua đời và Maximus lên thay. Ông này ra lệnh cho Đức Cha Cypriano trở về trình diện.

Ngày 14-9-258, Maximus cho điệu Đức Cha Cypriano ra công đường, có đông người đang ngồi chờ sẵn.

Quan hỏi:

- Có phải ông là Thascius Cypriano không?

Đức Cha đáp:

- Chính tôi.

Quan nói:

- Hoàng đế ra lệnh cho ông phải dâng hương tế thần.

Đức Cha trả lời:

- Tôi sẽ không bao giờ làm.

Quan nói:

- Hãy suy nghĩ cho thật kỹ.

Đức Cha Cypriano trả lời:

- Xin quan cứ thi hành lệnh đã nhận. Phần tôi, trong một vấn đề rõ ràng như thế, không cần phải dành nhiều giờ để suy nghĩ!

Maximus liền lớn tiếng đọc bản án:

- Ông sống lâu năm trong tôn giáo này và kéo theo người khác cùng chống đối các thần linh của người La-Mã và tôn giáo của họ. Do đó ông bị bắt với tư cách là trưởng nhóm phản loạn và để làm bài học cho người theo ông. Ông sẽ trả bằng giá máu cho cuộc sống của ông.

Đức Cha Cypriano liền đáp:

- Xin cảm tạ THIÊN CHÚA.

Sau khi nghe bản án, nhiều tín hữu Kitô có mặt trong đám đông la lớn tiếng:

- Chúng tôi cũng vậy, xin hãy chém đầu chúng tôi với vị Giám Mục của chúng tôi!

Và đám đông ồn ào hỗn loạn. Trong khi đó Maximus truyền cho lính điệu Đức Cha Cypriano đi xử. Đến nơi, Đức Cha cởi áo choàng và quỳ gối, phục mình thật sâu xuống đất, để cầu nguyện. Sau đó Đức Cha cởi thêm chiếc áo Giám Mục và đưa cho thầy phó tế, rồi đứng im lặng đợi lý hình thi hành bốn phạt. Khi lý hình đến, Đức Cha truyền trao cho anh ta 25 đồng tiền vàng, rồi tự tay lấy khăn bịt mắt lại.

Đó là cuộc làm chứng cho Kitô Giáo, cho nhiệm vụ chủ chăn của Đức Cha Thascius Cypriano, Giám Mục Công Giáo thành Carthage, Bắc Phi. Hôm ấy là ngày 14-9-258.

(“SAINTS ANCIENS D’AFRIQUE DU NORD”, Mgr. Victor Saxer, TPV 1979, trang 82-87).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt